

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 grudnia 1935 r.

o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705), w brzmieniu zmienionem art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2:

w ust. (10) po wyrazach: „przyjęcia na służbę emeryta“ skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy: „kolejowego lub państwowego,“ oraz skreśla się wyrazy: „z funduszków P. K. P.“,

dodaje się jako ustęp (12) przepis:

„(12) W razie przyjęcia do służby i objęcia na podstawie § 1 niniejszem rozporządzeniem byłych pracowników kolejowych, zalicza się do ich wysługi emerytalnej okres służby, policzalny poprzednio do wysługi emerytalnej, po uprzednim zwrocie sumy, otrzymanej tytułem jednorazowej odprawy.“;

2) w § 5 w ust. (2) po wyrazach: „rozporządzenia niniejszego“ dodaje się przecinek i wyrazy: „z wyjątkiem określonych w § 17 ust. (4)“;

3) w § 7 ustęp (6) otrzymuje brzmienie:

„(6) Sumy, należne tytułem pośmiertnego lub zwrotu kosztów pogrzebu (§ 40) oraz tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia (§ 39), nie ulegają żadnemu potrąceniu.“;

4) w § 8 w ust. (1):

w pkt. 3) po wyrazach: „podstępnego uzyskania“ dodaje się wyrazy: „zaopatrzenia lub uzyskania“,

dodaje się jako punkt 4) przepis:

„4) działalności w byłych państwach zaborczych na szkodę interesów Narodu Polskiego.”

5) w § 10:

po ust. (6) dodaje się jako ustęp (7) przepis:

„(7) Pracownik, zwolniony ze służby na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego, nabywa prawo do zaopatrzenia emerytalnego tylko wówczas, gdy posiada co najmniej 15 lat wysługi emerytalnej.”

dotychczasowe ust. (7) i (8) oznacza się jako ust. (8) i (9);

6) w § 12:

po ust. (6) dodaje się jako ustępy (7) i (8) przepisy:

„(7) Okresy służby, zaliczone do wysługi emerytalnej na podstawie ust. (4) i (5), mają wpływ nie tylko na wymiar, ale też i na nabycie prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

(8) Przy zaliczaniu służby na podstawie § 2 ust. (4) i § 46 ust. (3) liczy się tylko okresy rzeczywistej służby.”

dotychczasowy ust. (7) oznacza się jako ust. (9);

7) w § 14:

w ust. (1) i (2) po wyrazach: „na służbę” skreśla się przecinki, a następujące po nich wyrazy do końca ustępów zastępuje się wyrazami: „z uposażeniem, odpowiadającym co najmniej ostatnio pobieranemu przez emeryta uposażeniu w służbie czynnej. W razie ponownego rozwiązania stosunku służbowego, pracownik nie może otrzymać zaopatrzenia emerytalnego niższego od zaopatrzenia, które pobierałby, gdyby nie powołano go na służbę.”

po ust. (2) dodaje się jako ustęp (3) przepis:

„(3) Do emerytów, powołanych do służby wojskowej wskutek mobilizacji lub ze względów na bezpieczeństwo Państwa, stosuje się odpowiednio przepisy o uposażeniu pracowników w służbie czynnej.”

dotychczasowe ust. (3) i (4) oznacza się jako ust. (4) i (5), przyczem w ust. (4) według nowego oznaczenia końcowe wyrazy: „z tego tytułu” zastępuje się wyrazami: „z tytułu tej utraty”;

8) w § 16:

po ust. (3) dodaje się jako ustęp (4) przepis:

„(4) W razie wdrożenia przeciw emerytowi postępowania dyscyplinarnego w związku z podstępem uzyskaniem przez emeryta zaopatrzenia emerytalnego lub wyższego wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, w związku z działalnością w b. państwach zaborczych na szkodę interesów Narodu Polskiego lub też z innych powodów, Minister Komunikacji może natychmiast wstrzymać wypłatę zaopatrzenia emerytalnego lub jego części, do czasu wydania orzeczenia dyscyplinarnego.”

dotychczasowe ust. (4) i (5) oznacza się jako ust. (5) i (6);

9) w § 17 dodaje się jako ustęp (4) przepis:

„(4) Pracownik traci prawo do odprawy, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty doręczenia mu zawiadomienia o przekazaniu do wypłaty nie podejmie przyznanej mu odprawy. W zawiadomieniu należy zamieścić pouczenie o powyższym skutku niepodjęcia odprawy w tym terminie.”;

10) w § 19 po wyrazach: „wypłaty zaopatrzenia emerytalnego” dodaje się wyrazy: „i odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek”, a na końcu skreśla się powołanie: „(§ 16 ust. (1) p. 2)” oraz dodaje się wyrazy: „i odszkodowanie wdowie”;

11) w § 27 dodaje się jako ustęp (4) przepis:

„(4) Prawo do zaopatrzenia sierociego nie służy dzieciom, pozostałym z małżeństwa, zawartego przez emeryta, który po zawarciu małżeństwa nie wstąpił na służbę P. K. P. i nie został objęty na podstawie § 1 niniejszym rozporządzeniem.”;

12) § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. (1) Sierocie, która po ukończeniu 18 roku życia odbywa nauki w zakładach naukowych, albo też odbywa bezpłatną praktykę, wymaganą do nabycia kwalifikacji, koniecznych do wykonywania danego zawodu, przyznaje się zaopatrzenie sieroce najdłużej do ukończenia 24 roku życia.

(2) Minister Komunikacji może przyznać zaopatrzenie sierocie, która ukończyła 18 lat, jeżeli z powodu choroby albo ułomności fizycznych lub umysłowych jest niezdolna do zarobkowania.

(3) Zaopatrzenie sieroce przyznaje się na podstawie ust. (1) i (2) na każdy rok osobno i tylko w przypadkach, gdy sierota nie ma własnych źródeł utrzymania.”;

13) w § 46:

ustęp (1) otrzymuje brzmienie: .

„(1) Pracownikom, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego pełnili służbę na P. K. P., zalicza się do wysługi emerytalnej, osiągniętej na podstawie tego rozporządzenia, te okresy służby, pracy i studjów, które podlegały zaliczeniu na podstawie przepisów, obowiązujących do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, — przy uwzględnieniu następujących zasad:

1) przy obliczaniu wysokości zaopatrzenia emerytalnego w myśl § 12, z czasu, podlegającego zaliczeniu do wysługi emerytalnej z tytułu służby w b. państwach zaborczych, uwzględnia się tylko trzy czwarte;

2) przy obliczaniu, o którym mowa w p. 1), uwzględnia się jedynie okresy rzeczywistej służby, okresów zaś doliczonych do wysługi emerytalnej z tytułu korzystniejszego liczenia, nie uwzględnia się. Zastrzeżenie to nie dotyczy osób, odznaczonych orderem wojennym „Virtuti Militari” albo Krzyżem Niepodległości, jak również nie odnosi się do okresów służb, opłacanych półtorakrotną opłatą;

3) przepis p. 1) stosuje się odpowiednio do okresów służby i pracy zawodowej, zgłoszonej dla uzyskania dodatku za wysługę lat na mocy ustaw o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435 i 436) i zaliczonej do wysługi emerytalnej;

4) służbę wojskową, pełnioną w b. państwie zaborczem z poboru, mobilizacji lub ochotniczo, bez względu na odmienne przepisy emerytalne danego państwa zaborczego, wlicza się do wysługi emerytalnej jedynie w przypadku, gdy pełniącą tę służbę osoba już w b. państwie zaborczem uzyskała charakter funkcjonariusza państwowego lub zawodowego wojskowego, albo, gdy po odbyciu służby wojskowej, przeszła bezpośrednio do służby państwowej. pol-

skiej, cywilnej lub wojskowej, bądź do służby w jednej z formacji wojskowych, uznanych przez Państwo Polskie;

5) za bezpośrednie przejście w rozumieniu p. 4) uważa się wstąpienie do służby państwowej polskiej, cywilnej lub wojskowej, albo do służby w formacji wojskowej, uznanej przez Państwo Polskie, przed upływem miesiąca od daty opuszczenia służby wojskowej w b. państwie zaborczem;

6) jeżeli przy obliczeniu, dokonaniem z zachowaniem postanowień, zawartych w p. 1) — 5), ilość lat służby, mająca stanowić podstawę do procentowego określenia wysokości zaopatrzenia emerytalnego, wyniesie mniej niż 15 lat, wysokość zaopatrzenia emerytalnego określa się w myśl § 12 ust. (2).“,

po ust. (1) dodaje się jako ustęp (2) przepis:

„(2) Okresy ubezpieczenia w Kasie Emerytalnej dla robotników kolei państwowych w byłej dzielnicy pruskiej, do czasu wydania przepisów ubezpieczeniowych, regulujących łączenie uprawnień emerytalnych, zalicza się do wysługi emerytalnej przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego, na zasadach, podanych w ust. (1), jeżeli pracownik za te okresy nie podjął składek, nie pobiera renty, ani też nie podjął odprawy.“,

w ust. (5) na końcu dodaje się przecinek i wyrazy: „oraz służbę na terytorjum państwa niemieckiego w czasie od dnia 1 listopada 1918 r. do dnia 10 stycznia 1920 r.“,

dotychczasowe ust. (2), (3), (4), (5), (6) i (7) oznaczają się jako ust. (3), (4), (5), (6), (7) i (8); 14) w § 48:

po ust. (1) dodaje się jako ustępy (2), (3), (4), (5) i (6) przepisy:

„(2) Emeryci, wdowy i sieroty, wymienieni w ust. (1), oraz emeryci, wdowy i sieroty, którym przyznano i wymierzono zaopatrzenie w czasie od dnia 1 lutego 1934 r. do dnia 29 grudnia 1935 r., utrzymują od dnia 1 kwietnia 1936 r. zaopatrzenie, w wymiarze określonym przy uwzględnieniu zasad § 46, przyczem emerytom, wdowom i sierotom, pobierającym zaopatrzenie wyłącznie z tytułu służby w b. państwie zaborczem, potrąca się ponadto od dnia 1 kwietnia 1936 r. 10% zaopatrzenia.“

(3) Postanowienia ust. (2) stosuje się również do emerytów, wdów i sierot, którzy pobierają jedno z zaopatrzeń, przyznanych wskutek zwolnienia pracownika ze służby z powodu osiągnięcia granicy wieku i nabycia prawa do pełnego zaopatrzenia emerytalnego.

(4) Postanowienia ust. (2) nie naruszają prawa do pobierania zaopatrzenia emerytalnego, wdowiego i sierocego z tem zastrzeżeniem, że w razie obniżenia się wskutek przetrachowania wysługi emerytalnej poniżej 5, 10 lub 15 lat, zaopatrzenia te nie mogą być niższe niż 30% sumy, przyjętej dla ustalenia podstawy wymiaru danego zaopatrzenia.

(5) Postanowienia ust. (2) nie dotyczą emerytów, wdów i sierot, których zaopatrzenia nie przekraczają: dla emeryta i wdowy — kwoty 50 zł, dla sieroty zaś — kwoty 25 zł miesięcznie.

(6) Jeżeli po zastosowaniu postanowień ust. (2) do emerytów, wdów i sierot, których zaopatrzenie

przekracza normy ustalone w ust. (5), zaopatrzenie to miałyby wynosić mniej, aniżeli 50 zł lub też 25 zł miesięcznie, przyznaje się zaopatrzenie emerytom i wdowom w wysokości 50 zł, sierotom zaś w wysokości 25 zł miesięcznie.“,

w dotychczasowym ust. (4) po powołaniu „27 ust. (1) p. 4)“ skreśla się przecinek i dodaje się powołanie: „i ust. (4)“,

dotychczasowe ust. (2), (3), (4) i (5) oznaczają się jako ust. (7), (8), (9) i (10);

15) w § 49:

w ust. (1) na końcu dodaje się przecinek i wyrazy: „oraz pracowników (emerytów, wdów i sierot), przejętych na podstawie art. 544 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r.“,

w ust. (2) po wyrazach: „którym przyznano i wymierzono“ dodaje się wyrazy: „jako obywatelom Wolnego Miasta Gdańska“;

16) ilekroć w tekście rozporządzenia powołane są te ustępy paragrafów, których numeracja została zmieniona rozporządzeniem niniejszem, powołania te ulegają odpowiedniej zmianie.

§ 2. Przepis § 2 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) stosuje się również do osób, zwolnionych ze służby przed dniem 1 lutego 1934 r., oraz do wdów i sierot po tych osobach. Wynikające stąd uprawnienia służą od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu zgłoszenia i udowodnienia tych okresów, nie wcześniej jednak, jak od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 3. (1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

(2) Upoważnia się Ministra Komunikacji do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 1935 r.

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*